

→ zdenerwowany

adjectif | *zdenerwowany* - *singulier, nominatif*

enerve

Przed egzaminem jestem zdenerwowany.

	I.poj.	I.mn.
nominatif	zdenerwowany	zdenerwowani
genitif	zdenerwowanego	zdenerwowanych
datif	zdenerwowanemu	zdenerwowanym
accusatif	zdenerwowany/zdenerwowanego	zdenerwowanych
instrumental	zdenerwowanym	zdenerwowanymi
locatif	zdenerwowanym	zdenerwowanych
vocatif	zdenerwowany	zdenerwowani

	I.poj.	I.mn.
nominatif	zdenerwowana	zdenerwowane
genitif	zdenerwowanej	zdenerwowanych
datif	zdenerwowanej	zdenerwowanym
accusatif	zdenerwowaną	zdenerwowane
instrumental	zdenerwowaną	zdenerwowanymi
locatif	zdenerwowanej	zdenerwowanych
vocatif	zdenerwowana	zdenerwowane

	I.poj.	I.mn.
nominatif	zdenerwowane	zdenerwowane
genitif	zdenerwowanego	zdenerwowanych
datif	zdenerwowanemu	zdenerwowanym
accusatif	zdenerwowane	zdenerwowane
instrumental	zdenerwowanym	zdenerwowanymi
locatif	zdenerwowanym	zdenerwowanych
vocatif	zdenerwowane	zdenerwowane

